

jo je vergel. Take kroglice je metal Napoleon v ris in se vadal, da bi v sredi černo piko (centrum) zadel, kar mu je večkrat po sreči šlo. Šolarji so si kratek čas delali, gledaje, kako bo Napoleon zadel, kadar je namerjal kroglo vreči. Enega dné mu reče tovarš: „Daj, daj tudi meni kroglico, da jo veržem; rad bi videl, ali jo bom djal v ris ali ne“. Napoleon pravi: „Nimam nobene več; jutri jih bom več prinesel in ti boš najpervi vergel“. Že prav. Drugi dan popoldne že komaj čakajo študentje, da je profesor zadremal. Ko zadremlje, dá Napoleon kroglico svojemu tovaršu rekoč: „Tù imaš; ti boš zdaj prvi vergel; meri dobro, da zadeneš“. Študent verže, pa joj! grozen strah po vsi šoli. Kroglica se je razletela in počila, kakor bi kdo s pištolo vstrelil. Profesor se je v svoji dremoti tako prestrašil, da s stola pade in meni, da je vstreljen. Kroglica je bila s smodnikom natlačena in tako napravljena, da kamorkoli bi bila priletela, se mora raznesti. Profesor se vendar zbrihta, se spravi na noge, gré naravnost direktorja klicat in vés prestrašen pravi: „V to šolo ne grem več; končati me hočejo; streljajo v mene“. Študentje vsi prestrašeni se pogledujejo, češ, kaj bo zdaj; samo Napoleon sedi pokojin in ni nič prestrašen ter se smehlja.

Kmaló pride šolski vodja, ž njim tudi profesor; natanko sta hotla zvediti: kdo je strelil. Vodja vpraša serdito: „Kdo je to storil?“ Vse tiho. „Kdo je to storil?“ vpraša vodja še enkrat. Vse tiho. — Vodja pravi na to: „Ker nočete povedati dolžnega, bote pa vsi kaznovani. Na to vstane študent najpervi med vsemi in pohlevno reče: „Gospod direktor! sej sami že lahko mislite, od kod shaja ta burka“. Vodja oestro pogleda Napoleona, kateri pa miren, neprestrašen in kakor vés nedolžen sedi v stolu. Na vprašanje: ali je on strelil? serčno odgovori: „Pričo vseh šolskih tovaršev rečem, da jez tega nisem naredil“. Tako terdno je tajil in se nikakor ni udal, da mu nič niso mogli storiti; njegov tovarš pa, ki je spoznal, da je kroglico s smodnikom vergel, da se je razpočila, je bil zapert.

Tako zvit je bil Napoleon še študent. Napoleon je že takrat imel terdne misli, da bo kdaj cesar, ker je več svojim šolskim tovaršem, kateri so mu bili prijatli, obljubil dati dobre službe, kar je tudi spolnil. Eden izmed tistih je cesarjev kaplan, drugi pa je spovednik. Višnjogorski.

### Na maternem grobu.

Kak utrinjajo solzice  
Na zeleni griček se! —  
Tù počivajo koščice  
Moje mile mamice.

Le počivaj zdaj v pokoji,  
Mila mati, sladko spi!  
Zemlja Tebi lahka bodi,  
Duša rajsko naj živi!

O prezgodaj si zaperla  
Svoje miljene oči;  
Si samotno me pustila,  
Se podala v grob noči.

Vse posvetno hitro mine,  
V prah, pepél se spremeni;  
Truplo hladni grob zakrije,  
Duša večno le živi.

Že cvetice glej cvetijo  
Tam, kjer zlata mama spi;  
Naj prijetno le dušijo,  
Dokler angelj jo zbudi!

Karl Kalliger, učenik.

### Narodni prigovori.

Nabral J. Bilc.

Sem potreben ko berač kruha (Bistriški).  
Se bliska od Kopra, bo suknja mokra (Bist.).  
Si došal s pira na broskve (Reški). Z gosti na kosti.  
Iskat će sec mater (Reš.). Huda zima bo.  
Dajmo luka i kruha, dok se drugo skuha (Reš.).  
Šal je s trebuhom za kruhom (Reš.).  
Ča više gèrmi, to manje daži (Reš.).  
Ča mi hasni da mi krava mleko dá, kad mi ga proleje (Kastavska).

To mi boš vernil, kadar vrabec prosó (Bist.). Nikdar ne boš povernil.

Gleda ko volk iz krügle — miš iz moke (Bist.).  
Ni dobro s snedenim žitom v mlin hoditi (Dolenska).  
Kadar prosi, zlate usta nosi; kadar pa vrača, herbet obrača (Poljanska).

Iz te moke ne bo kruha (Bist.).

Dans tica tico vje, da mesó jé (Dol.). O velikih praznikih.

Sem ostal sam, kakor berač na žegnanji (Dol.).

### Dopisi.

**Iz Dunaja 29. aprila.** ☉ V zadnem listu „Novic“ je bilo povedano, da je bilo barona Bruk-a, c. k. ministra dnarstva, božje zadelo, — pa ko so „Novice“ to pisale, je mož že sklenil. Kot blisk je šla novica od ust do ust po vsem mestu; ne morem Vam popisati, kako je osupnila vsacega, akoravno smo že ene tedne navajeni, skor vsak dan slišati, kako imenitne gospode zapirajo in kako se imenitni možje obešajo in streljajo. Nehoté je vsak mislil na velike goljufije v zadnji vojski in na Eynatten-ovo pravdo toliko bolj, ker so malo dni pred iz Tersta priterali Bruk-ove prijatle. Očitno tedaj se je govorilo, da mož ni naravne smerti umerl; pozneji so jeli tudi eni časniki od samomora govoriti; naznanili so celó natanko vse malenkosti te grozne dogodbe. Ker se tem naznanilom nihče ni ustavljaj in jih nihče ni tajil, je bil vsak prepričan, da si je minister sam z lastno roko življenje vzel. Če je pa — razun „Oest. Ztg.“, ki se je s črnim obrobkom opletla, ko je smert svojega gospoda zvedila — še kdo nad tem dvomil, tega je vladni list „Wiener Zeitg.“ popolnoma preveril. Znabiti ne bo od več, če Vam nekoliko od zadnjih ur bivšega ministra povem, kar je za gotovo znanega. Kakor Vam je že znano, so tiste tri teržaške vélike kupce tukajšni deželni sodní izročili, kjer se deleč razširjena in hudo zamotana Eynatten-ova pravda preiskuje. Pri preiskovanji se je sodní potrebno zdelo, tudi gospoda ministra za pričo poklicati. Ministrovo izpraševanje se je začelo v petek, 20. dan t. m. zvečer in prec se je pokazalo, da bo treba gosp. ministra pričo družih prič in zatoženih izprašavati. Cesar so zdaj za dobro spoznali, ministra odstaviti in ga v začasni pokoj djati. To cesarsko pismo je od 22. t. m. Bruk ga je dobil še tisti dan, ko je zvečer iz glediša prišel. Ko je pismo prebral, je molcé v družini svoje družine čaj pil, potem se je podal v svojo sobo. Drugo jutro ga najde strežaj na postelji nezavedenega in okervavenega. Ponoči si je skušal z britvijo vrat prerezati; vreza na vratú je na levi strani od zatilnika noter do gerla, vendar ni zadela poglavitnih žil; da bi ložej svoj namen dosegel, si je še na obeh rokah nad členom žile prerezal. Drugo jutro, ko ga najdejo na pol mertvega, pošljejo naglo po hišnega zdravnika; poklicali so tudi še enega, ki v bližnji soseski stanuje. Prežalostni družini za ljubo sta molčala zdravnika in tudi strežaji so obljubili molčati, po mestu so pa razglasili, da je ministra božje zadelo. V tem je Bruk umerl. Ljudje so pa berž govorili le od samomora, in ta sum je bil opravičen, ko pride mertvaški oglednik. 25. t. m., to je, v sredo, je prišla sodniška komisija, je pregledala zunaj in znotraj merliča in je poterdila skoz in skoz grozno dogodbo. Ker se je verh tega tudi govorilo, da si je minister tudi zavdal, so želodec izročili kemikarjem; ti nam bodo že kmalo povedali, kaj je resnice nad tem. Prihodnost bo pa na beli dan dala, kaj je gnalo ministra v samomor: ali prenapeta sramožljivost pred sodniškim preiskanjem, kakor pravijo njegovi prijatli, ali pa — slaba vest, kakor vés drug svet govori. — Za gotovo se terdi, da je direktor Richter te dni skušal iz zapora uiti; pa mu je spodletelo. Bog daj, da bi mogel drugikrat kaj bolj veselega pisati.

**Iz Verbe na Koroškem 20. aprila.** B. L. — Predvčeranjim je bila v kancelii c. k. okrajne gosposke v Ro-

žeku vpricho veliko ljudstva, vseh tamošnjih uradnikov in 12 duhovnikov tega okraja lepa slovesnost. Gospod predstojnik J. Puher je namreč našemu županu, gospod Filipu Vran-u sreberni križ s krono, ki so mu ga presvitli cesar za zasluge njegove podelili, na persi pripel. Po tej slovesnosti je bila praznovana služba božja, potem kosilo pri gospodu okrajnemu predstojniku, popoldne pa še južina v Vranovi hiši v Verbi. Povsod smo bili prav židane volje noter do večera, kterega nam je še gosp. Moro, štacunar v Verbi, z umetalnim ognjem mično osvetil. Ločili smo se iz serca veseli, da je vrednemu županu došlo cesarjevo poslavljenje, z živim prepričanjem, da bo ta dan vsem pričujočim in celi okolici v radostnem spominu ostal.

**Terg na Koroškem 22. aprila.** — Danes smo pri nas svečanost obhajali, ktere tukaj dozdej še nihče doživel ni. Naš župan gosp. Janez Jezernik je od Njih Veličanstva zavoljo mnogoletne nevtrudljivosti v svoji službi in drugih dobrih del zlati križ s krono prejel. Slovesnost se je obhajala v sred terga napravljeni krasni kapelici z veliko sveto mašo, pri kateri se je snidla obila množica ljudstva iz vseh krajev; na levi strani kapelice so bili postavljeni vsi teržani v zali obleki teržke straže, na desni strani pa kerdelo sedaj tukaj bivajočih huzarjev z vsemi oficirji. Po tem opraviu je gosp. okrajni predstojnik z ginljivim ogovorom persi našega ljubljenežega župana z zlatim križem okinčal. S strelom in godbo je bila končana vesela svečanost. A. Terlep. \*)

**Iz Gorice 28. aprila. M. S.** — Da se železnica med Kasarso in Nabrežino pridno izdeluje, da bi pred dognana bila, tega nobeden ne taji; da bi pa do 1. maja gotova bila, kakor smo v zadnjem listu iz Benetk brali, se more vsakteremu smešno zdeti, kateri vé, koliko dela je še pri samemu mostu čez Sočo. Dobro bo, ako bode do konca avgusta dodelana. Da so se od Kermína do Kasarse že poskušbe storile, to je res, al tudi tam ni še vse doveršeno. Velik zadržek je to božje vreme, ktero je stanovitno deževno. Slabo kaže; kmet ne more ne orati ne sejati.

**Iz bistriške doline na Notranjskem 25. aprila.** Znano je bravcom „Novic“, kakošna revšina tu ljudi tare. Al le kdor sam vidi, in se sam prepriča, le on sam vé, kako se tu siromakom godí. Po Bistrici in po drugih premožnejih vaséh je vedno toliko beračev, da vsem dati ni mogoče. Ako bi pa kmetje, kateri nekoliko živeža še imajo, vsem dali, bi kmali sami od praga do praga hoditi morali. Več let slabe letine — lanska se še letina imenovati ne more — so dobrega kmeta siromaka storile, revnega kmetovavca so pa na palico beraško spravile. „Kaj bo, kaj bo!“ — so od vseh strani zdihovali — „lakote bomo reveži poginili!“ Prepričali so se tega naš deželni gospod poglavar sami, ko so naše kraje od hiše do hiše obiskavali in popraševali, kaj in koliko živeža ljudje še pri hiši imajo. Kako je moralo pač milostljivega gospoda serce boleti, ko je pridši v neko hišo več otrok zapazil, ki so storž pečene koruze ružili in si zernje delili, mati je pa s solznimi očmi rekla, da to je zadnje bilo, kar jim je za kosilo dati mogla! Ako bi ne bil naš okrajni predstojnik preskerbel, da bi se bilo veliki teden najrevnišim veliko koruze razdelilo, bi bili mogli velikonočne praznike lakote medleti. Oj, da bi mili klic deželnega gospoda poglavarja vsem premožnim Kranjcom serca omečil, da bi še mnogo na oltar bratovske ljubezni položili! — Ta dopis končavši pristavljam pa nekaj bolj veselega. Slišali so namreč nekteri Bistričani in Ternovci, da je neki oskerbnik premske grajšine za mali trud s svilnimi červiči veliko denarja skupil in ker se je sém ter tje poskušalo svilode rediti in so se povsod prav dobro obnesli, so sklenili nekteri, se prav čeversto sviloreje poprijeti. Kakor da bi vedil, je neki Lah cel voz prav lepih murvinih drevesic pripeljal — v malem času je vse poprodal. Pri potih, po travnikih, vertih in vinogradih je

mного gospodarjev same murvice nasadilo. Gospod Janez Tomšič je pa potem še po voz drevesic hlapca na Laško poslal. Pravil mi je sam, da bo za napravo murbo- in sviloreje čez 600 gold. izdal. Ker je kraj za-njo prav pripraven in ker imajo ljudje do tega dela veselje, se smé upati, da bojo v malo letih veliko denarja prislužili. — Druzega nimam kaj za zdaj „Novicam“ naznaniti; le to še omenim, da po Notranjskem marsikdo poprašuje, kaj da gosp. dr. Toman o Vodnikovem spominku misli, ker se ne sliši ne bev ne mev. Čas je menda že, da se o stvari določi, kaj in kako!

B. Bistričan.

**Iz Ljubljane.** Tudi pri nas se te dni ni skor nič druzega govorilo kakor od samomora ministra Bruk-a, ker kaj tacega nihče ne pomne, da bi se bilo primerilo pri višjem vladarstvu. Ni tedaj čuda, da gré od ust do ust ta novica. Velika večina ljudstva našega pa ni žalostno ostermela, ko je slišala to prigodbo. To brez ovinkov povedati, terja poštenost časnikarska. Ali je pa ojstra mera, s ktero ljudstvo sodi djanja Brukove, pravična ali ne, bo razodelo še le prihodnje sodniško preiskovanje, ktero nam bo odkrilo, zakaj je minister tako hitil iz tega sveta. — Pretekli teden je c. k. sodnija spet zapreti dala sedlarja V., ki je svojo pasterko več mescov zaperto imel; zaperla je pa tudi njegovo ženo, ki je dekletu prava mati. Dekle je še v bolnišnici sicer zdravo pa bebasto; od zapora nikoli nič ne zine, in če jo kdo za to praša, je nje navadni odgovor: „dajte mi eno pomarančo ali pa dve“; vsak drug dan hoče novega perila. — V nedeljo zvečer je vodstvo tukajšne katoliške rokodelske družbe v spomin petletne obletnice, kar se je ta družba začela, v reduti napravilo veselico, v kateri se je pelo in deklamiralo slovensko in nemško, pa tudi kratkočasna igra igrala; posebno zanimiva je bila h koncu skupščina mnogih rokodelcev v svojih delavnicah in razstava mnogih drobnih ličnih izdelkov, ki so jih nekteri družbeniki svojemu vodju gosp. prof. dr. Vončina-tu v znamenje hvaležnosti ob njegovem godu poklonili. Iz govora, v kterem je gospod vodja v kratkih črticah popisal petletno delavnost tega društva, se je lahko povzelo, da društvo na vsako stran napreduje. Dvorana je bila vsa polna, kar spričuje, da naši mestnjani in mestnjanke mnogih stanov ne zanemarjajo te družbe, ki je dosihmal že 516 rokodelskih pomočnikov za svoje družbenike imela. — Ker govorimo ravno od rokodelcev, naj povemo, da nova svobodna postava za obertnike in rokodelce, ki je včeraj moč zadobila, je ljubljanskemu mestu že privabila kakih 20 novih obertnikov. Morebiti se bo zdaj tudi kak pek najdel, da bo spodrinil graškega peka in bo pekel dober režen kruh, ki delavnim ljudém veliko več zaleže kakor pšenični beli kruh, kakor ga pekó kerčmarji po deželi in je bolj gobi kot kruhu podoben. Kaj, graškega peka? Da, da graškega peka, ker vsaki dan pride iz Gradca po železnici noter do Zaloga pod Ljubljano veliko veliko hlebov prav lepega, dobro zapečenega reženega kruha, za kterega se delavci in kmetje bližnjih vasi tako rekoč tergajo; hleb s 3 funti in 8 loti veljá 13 starih krajc., v tem, ko hleb domačega belega kruha, ki vaga 1 funt in 8 lotov, veljá 8 starih krajc. — Prestopivši od kruha na meso hočemo svojim bravcom še to novico povedati, da so v saboto proti večeru pripeljali iz Kamnika velikega medveda, ki ga je Juri Uršič na Makovšah v kamniških planinah v četrtek v gosp. Smoletovem lovišču ustrelil in si za lovnino 30 gld. prislužil. V sredo je stergal ta medved nekemu kmetu na mokriški planini 4 koz; drugi dan je šlo 7 lovcov in 21 gonjačev nad-nj; serčni Juri je izpihal kosmatinu življenje s prosto puško. To je bil hrup pred štacuno našega divjačarja, ki je prevzel prodajanje medvedovega mesa (po 20, 30 in več nov. krajc. funt, kakor je bolji ali slabiji kos); radovedni ljudje so mu hotli vrata podreti viditi zver, ki je iztrebljena tehtala 2 centa in 75 funtov. Ravno pridemo veseli od kosila, kjer nam je taca tega medveda kaj dobro dišala; pa je bila tudi posebno

\*) Prosimo.

dobro napravljena. Kakor ravno slišimo, je že skor vse meso prodano.

## Novičar iz domačih in ptujih dežel.

**Iz Dunaja.** Po cesarskem ukazu od 22. p. m. bo deželno poglavarstvo v Krakovem in Černovicah nehalo in pod deželno poglavarstvo v Levovu postavljeno; Bukovina bo pa svoje posebno deželno namestovanje in deželni zbor dobila; vsled tega višjega ukaza je odpravljeno tudi več kresijnih gosposk.

§. 29. občnih deržavlanskih postavnih bukev, po katerem ptujci po nastopu kakega obertništva, za katero je treba pravega stanovanja v deželi, pravice avstrijskega deržavljanstva dobijo, je po cesarskem ukazu od 27. aprila preklican.

— Cesarski ukaz, veljaven za vse dežele našega cesarstva, oklicuje tarifo za štampelj, na katerega imajo obertniki ali rokodelci svoje prošnje pisati, ko po novi postavi gosposki začetek svobodnega rokodelstva le napovedujejo ali pa za podeljenje kakega nesvobodnega rokodelstva prosijo. Tarifa ta se ravna po številu prebivavcev tistega kraja, kjer želi rokodelci svoje rokodelstvo začeti; potem imajo dunajski rokodelci ali obertniki vzeti štampelj za 6 gold., v takih krajih, kjer je več kot 50.000 prebivavcov, štampelj za 4 gold., od 10.000 do 50.000 duš 3 gold., z 5000 do 10.000 duš 2 gold., povsod drugod pa le 1 gold. 50 kr. Ta tarifa velja le za prvo pôlo, za vse druge pôle pa gré štampelj za 30 kr. in zraven še navadna štampeljska doklada.

— V stanovanji ministra barona Bruka so bile po smerti njegovi vse njegove sobe zapečatenе in popisovati se je začela zapuščina njegova. Sodniški zdravniki, katerim je bil želodec Brukov v kemijsko preiskavo izročen, še niso razglasili, kaj so našli v njem.

— Sedanji začasni minister dnarstva gosp. dr. Ignaci žl. Plener je bil leta 1848 še kameralni svetovavec v Hebu na Českem; potem je bil nekoliko let vodja deželne finančne gosposke v Požunu (Prespurku); ravno v tej službi je prišel za kratek čas v Levov, in nedavnej je bil poklican za deržavnega svetovavca na Dunaj.

— Govorica, da je hotel gospod Richter iz zapora uiti, se ravno zdaj preklicuje.

**Iz Tersta** 25. aprila. Včeraj so pripeljali v zaperti kočii, ktero sta dva žandarja konjika spremljala, nekega človeka v tukajšno jetnišnico. Pravijo, da je naš tergovec, jud Basevi Mojzes, ki je v lanski laški vojski tudi cesarsko armado zakladal; goljufija njegova se ceni najmanj na pol milijona gold.; dosedaj so pa že 435.000 gold. njegovega premoženja v Benetkah itd. zapečatili. Pravijo, da je Basevi pobegnil na Sardinsko, pa sardinska vlada ga je izročila avstrijski. — Odbor, ki je nabiral tukaj darove za sv. očeta, je te dni preč. gosp. škofu izročil 8000 gold.

**Zagreb** 30. aprila. Za napravo Jellačićevega spominka se delajo že priprave. Ban fml. grof Coronini je 28. t. m. ukazal čitaonico zagrebačko zapreti, ker — kakor ta ukaz pravi — se je spustila čez meje zabavnega društva; protokoli in pisma čitavnice se morajo izročiti deželnemu poglavarstvu; s premoženjem njenim se bo ravnalo po družbenem §.

**Iz Prage.** Deželno poglavarstvo je oklicalo, da s 1. majem neha po vsi česki deželi tarifa za kruh in meso; mesarji in peki pa bojo mogli po 56. § nove obertnijske postave dvakrat vsaki mesec, pa vselej za 14 dni naprej, ceno, sorto in vago svojega blaga c. k. kantonski gosposki napovedati ali pa županu, kjer ni ces. gosposke. — Podobar Vencel Levi v Rimu, kateremu je naprava Jungmanovega spominka izročena, je poslal nedavnej obris tega spominka lesem, ki je nek ravno tako izversten kakor

izviren. — Gospod dr. Lovro Svatek je hotel izdajati česk politisk časnik, pa ni dobil dovoljenja.

**Ogersko.** Novi deželni poglavar fzm. Benedek je 25. dan p. m. oklicati dal razglas, v katerem pravi, da bo kot nepremakljivo zvest star vojak in podložnik cesarjev, pa tudi kot sin ogerske dežele, se na vso moč poganjal za blagor dežele, — da se bo pa tudi vsakemu draženju in vsaki motbi postavnega reda krepko zoperstavil.

— Časniki so vseskozi polni popisov iz vseh krajev Oggerskega, kako ljudstvo žaluje po grofu Szechenyi-u; skor da bo cela dežela v črni obleki se nosila skoz cel mesec.

**Napolitansko.** Kakor se sliši, je punt v Sicilii zatert. Maševati 13 puntarjev, ki jih je vlada dala v Palermi ustreliti, je puntarska množica vjela 26 kraljevih vojakov in jih obesila. Pravijo, da napolitanska armada šteje 160.000 mož.

**Sardinsko.** Kralja, ki potuje po svojih novih deželah, sprejemajo povsod z sila velikimi slovesnostmi. V Florenci je véliki škof sam obhajal zahvalno mašo. Časniki pravijo, da bo kraljevo potovanje terpelo do 10. maja. V Romaniji še dosihmal ni bil. Po pismih iz Rima od 24. p. m. je škofom romanjskim prepovedano, pričujočim biti ob dohodu kralja Viktora Emanuela.

**Iz Rima.** General Lamoricière je sila priden in vrede papeževo armado z dobrim vspehom; zlo zmešanega vojaškega ministerstva pa ni hotel prevzeti, zato so sv. oče to službo izročili škofu grofu Merode-u. Spet se govori, da francozka armada misli Rim zapustiti; te dni so se nekteri francozki in papeževi vojaki stepli.

**Francozko** 28. apr. Savoja je naša. Danes oklicuje „Moniteur“ s ponosno besedo, da 131.714 glasov je bilo za zedinjenje Savoje s francozko deželo in le 233 zoper to.

— Napovedana je že knjiga pod naslovom „Nov evropejsk zemljovid“, ki jo je cesarjev pisatelj Edmund About spisal in pride kmali na dan. Pa bo le spet zvonec nosila po celem svetu, ker bo s šaljivo besedo reči povedala, s katerimi se v Parizu zdaj v resnici še ne upajo na dan.

— Te dni pričakujejo tukaj Nikolaja, vélikega kneza rusovskega.

— Lanska laška vojska je Francozom prizadjala 480 milijonov frankov stroškov.

**Serbsko.** Iz Beligrada. Knez Miloš čedalje huje boleha.

**Rusovsko.** Da sreberni dnar ne bo šel iz cesarstva, določuje cesarski ukaz od 22. p. m. kovanje srebernega drobiža z manjo vrednostjo.

**Pogovori vredništva.** Gosp. J. N. K. v S: Sveto pismo se dobí v ljubljanski škofii. — Gosp. J. B. na Kr: Hvala za poslano! Prav radi bomo dali, česar želite. — Gosp. dr. J. Š: 1 gold. smo prejeli za reveže in ga izročili deželnemu poglavarju.

## Žitna cena

v Kranji 30. aprila 1860.

Vagán pšenice domače 6 fl. 10. — banaške 6 fl. 18. — reži 4 fl. 3. — ječmena — fl. —. — ovsa 2 fl. 80. — prosa 4 fl. —. — ajde 3 fl. 55. — koruze 5 fl. 20. — soršice —

## Loterijne srečke:

V Terstu 25. aprila 1860: 81. 40. 37. 82. 53.

Prihodnje srečkanje v Terstu bo 5. maja 1860.

V Gradcu 28. aprila 1860: 74. 43. 69. 28. 1.

na Dunaji 48. 64. 72. 6. 61.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji bo 9. maja 1860.

## Kursi na Dunaji 1. maja.

5% metaliki 70 fl. 20 kr. — Azijo srebra 31 fl. — kr.  
Narodno posojilo 80 fl. — kr. — Cekini 6 fl. 22 kr.